

СЕМАНТИЧНІ ЗРУШЕННЯ (НА МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОГО ДИСКУРСУ)

Барсук Т., студ. ПР-42

Семантичне зрушення (або семантична зміна) – це зміна значення слова. Вивчення семантичних зрушень, які є довгим процесом, що розвивається в часі, є актуальним, оскільки він висвітлює розуміння внутрішньомовних процесів.

Зміни в лексичному складі кожної мови можуть бути зумовлені суперечностями між можливостями відповідним чином структурованого словника й суспільно-політичними та науково-технічними умовами життя, прагненням народу передати свої думки, почуття більш адекватно.

Залежно від принципів зближення ознак і перенесення їх з одних явищ на інші, розрізняють такі основні види семантичних зрушень: прості – епітет та порівняння і складні – гештальт, метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, еліпс, евфемізм та ін.

Використання власних назв у літературі є необхідним, оскільки оніми визначають специфіку і характер тексту. Ономастика, наука про власні назви, вивчає закономірності їхнього розвитку та функціонування.

В художній літературі склався спеціальний прийом використання «характеристичних» імен. Майстром цього прийому є англійська письменниця Дж. К. Роулінг, що відома своїми оповіданнями про хлопчика-чарівника Гаррі Поттера, в яких більшість онімів – значенневі. Добір прізвища й імені для персонажа є стилістичним засобом для глибшого розкриття змісту твору, онім визначає всі якості персонажа.

Антропоніми можна класифікувати на okazіональні, що викликають лінгвістичні асоціації та алюзивні, що викликають екстралінгвістичні асоціації. Власні назви, виступають невід'ємною частиною культурно-історичного розвитку суспільства, у процесі якого вони і виникають.

Наук. кер. - Бока О. В., викладач